

Dan Diaconu: Adevărul pe care nu vrei să-l afli: ești un om de unică folosință!

🕒 Acum 15 seconds 👁 1 Vizualizari 📖 7 Timp de citire

- **Apple**(AAPL) are venituri anuale de 380 miliarde \$, EBITDA de 125 miliarde \$ și o capitalizare bursieră de 3 trilioane \$.
- **Nvidia**(NVDA) are venituri anuale de 80 miliarde \$, EBITDA de 50 miliarde \$ și o capitalizare bursieră de 3 trilioane \$.

Le-am pus frumos, una sub alta, exact ca în problemele de comparație ale elevilor din ciclul primar. Ce avem noi aici? Un elev din ciclul primar ne-ar spune chestiunea care se vede de la o poștă, anume că cele două elemente sunt necorelate. Avem însă de-a face cu date reale, palpabile. Capitalizarea e dată de prețul acțiunii, celelalte cifre sunt date de contabilitatea companiei. Nu vreau să spun că e ceva greșit într-o parte sau în alta, ci să aduc „vocea logicii”(vorba amiceii mele, Afroditi) în acțiune. Dacă cea care are dreptate este contabilitatea, rezultă că Apple e subevaluată din punct de vedere bursier, iar acțiunile sale ar trebuie să fie de 2,5 până la de 5 ori mai scumpe, în funcție de indicatorul contabil pe care-l luăm în considerare. Sau, dacă Apple nu e subevaluată înseamnă că Nvidia e supraevaluată cu același factor. E cât se poate de limpede.

Dar dacă cea care are dreptate e piața și, într-adevăr, cele două companii merită să fie egale? Asta ar însemna ori că Nvidia își va crește într-un interval extrem de scurt veniturile de peste 5 ori, ori că-și va crește

de 2.5 ori EBITDA, tot așa, într-un interval record. De ce într-un interval record? Pentru a echilibra situația. Trebuie însă să înțelegem că atunci când crește la valorile amintite, Nvidia **își va justifica prețul actual!** Deci,

în realitate însă modulul dintre cele două raționamente nu este corect deoarece se bazează pe ipoteze normale în condițiile în care întreaga așezare economică nu este normală. O să vă explic fenomenul înainte de trece mai departe cu raționamentul.

Noi funcționăm într-un scenariu aberant. Vedem munți de bani și considerăm că acei munți de bani sunt reali. Mai mult, ne dorim cât mai mulți dintre ei. Pe oricine ai întreba ce-și dorește, îți va spune că „vrea bani”. De ce? Pentru că asta-i va permite să aibă o casă mare, un parc de „*mașini bengoase*”, unul sau mai multe iahturi s.a.m.d. Dar de ce ai vrea asta? Nu mă înțelegi greșit: nu-i nimic rău în a avea mașini dacă te pasionează mașinile, în a avea iahturi dacă te pasionează iahtingul s.a.m.d. Dar de ce ți-ai dori toate acestea dacă nu te pasionează? Pentru că vrei să te vadă ceilalți că ai. Pentru că așa crezi că vei deveni puternic. Pentru că asta e „schema de fericire” care ți-a fost predată. Și, dacă ai nefericirea să te lovească un purcoi de bani din senin, îți vei rata întreaga viață și, în cel mai probabil scenariu, o vei „*rezolva*” cu o sinucidere. De ce? Pentru că ești sărac și ai o gândire de sărac!

Explicația magistrală care-mi vine în minte se află într-o replică celebră din piesa „Steaua fără nume” a lui Mihail Sebastian: „(Încremenit): *Mona! Mona! (Vine spre ea, vorbește cu o sinceră uluire): Tu ești o provincială. Ai ticuri de provincială. Când te-ai schimbat? Tu nu mai ești Mona. Ți-e frică de vecini. Ți-e frică de ce-o să spuie târgul. Ești...* (Cu profundă decolare): ***Ești nevasta lui Miroiu.***”

Întreaga economie de azi, prin prisma manifestărilor pe care le vedem, e nevasta lui Miroiu. Iar noi nu suntem Mona care se trezește la momentul oportun, ci domnișoara Cucu. Rețineți chestia asta și înțelegiți-o exact așa cum am spus-o. Dacă o veți pricepe n-o să mai cădeți în capcana care vi se întinde permanent! Și-acum să revenim la problema noastră.

Așadar, toată aberația pe care o trăim pornește de la sistemul monetar. Banul, scăpat fiind de sub control, ajunge să distorsioneze totul. Iar ceea ce vedem acum sunt strict manifestările aberante ale sale. A încerca să invoci „vocea logicii” în toată chestiunea asta e o prostie. De fapt trăim într-o lume în care logica a fost eliminată definitiv. Cu toate că nu-mi place ca individ, Robert Kyosaki dă explicația cea mai facilă pentru omul simplu: „*Toată această lichiditate care circulă este, de fapt, o imensă datorie injectată în economie, având un singur scop: acela de a nu se prăbuși totul. Guvernele doresc o inflație sporită deoarece pentru ele se simplifică totul. De aceea cresc în mod artificial prețurile la energie. Dar la un moment dat oamenii nu vor mai avea bani să pună mâncare pe masă. Inflația îi face pe bogați extrem de bogați, eliminând clasa mijlocie*”. Mai țineți minte 2008? Fix asta s-a întâmplat atunci, doar că acum totul va fi la un nivel efectiv de neimaginat. Și asta pentru că absolut totul a devenit o minciună atât de mare încât, pur și simplu, nimic nu mai e real. Trăim în imaginar. De aceea simțim nevoia maladivă de a filtra realitatea prin diverse echipamente: televizor, calculator, telefon s.a.m.d.

Trebuie să fii extrem de naiv să crezi că se mai poate ieși cumva din actualul scenariu pe care-l trăim. Nu, e imposibil! Setarea lumii s-a făcut cu mult timp în urmă pentru a mai putea fi corectată. Dacă-mi voi găsi puțină

liniște, vă voi prezenta istoria reală care ne-a condus în gaura fără fund în care ne scufundăm acum.

De asemenea, trebuie să fiți conștienți de faptul că, pentru a crede că ceva nu poate continua așa cum este acum,

persoana fizică nu voi mai don să subvenționeze mii de școlari mii care consumă bunuri reale doar pentru că mestecă ideologia. Ideologie care a fost utilă până acum, pentru ca ei să-și atingă scopurile. Acestea fiind spuse, trebuie să privești în față ceea ce înseamnă de fapt marea resetare: dacă vei putea servi interesele celor bogați, vei avea paradisul. Iar paradisul a fost deja simplu descris: „*nu vei deține nimic, dar va fi bine!*”. Atâta timp cât vei fi de folos, vei avea mâncare, îmbrăcăminte și cam tot ceea ce-și poate dori un sclav. Nu vor fi ale tale, dar ți se va permite să le folosești temporar. Când însă nu vei mai fi util, vei vedea cealaltă față a monedei, cea în care ți se spune simplu: „*Descurcă-te pe picioarele tale!*”. Doar că ție ți-au fost tăiate picioarele deoarece ai vrut să fii fericit. Vei avea exact destinul pe care-l au obiectele „de unică folosință pe care le cumperi”. După ce le-ai utilizat, ajung la gunoi.

Asta e minunata lume nouă care ți se propune. Și există, într-adevăr, și supraviețuitori, în adevăratul sens al cuvântului. Cei care învață să trăiască pe picioarele lor, cei care își învață copiii să supraviețuiască pe picioarele lor, cei care au instinctul de supraviețuitor.

Cea mai mare greșală pe care o fac mulți este aceea de a crede că o prăbușire va fi egal resimțită de întreaga societate. E fals! Toate crizele de până acum nu au avut decât un rol de sedimentare și rafinare: bogații au devenit din ce în ce mai bogați, în timp ce cei care-au avut *sedimente ideologice* în ei au mers iremediabil către fund. Nu există măsură egală, fiecare dintre noi suntem puși, într-un anumit moment al vieții, să facem *alegerea Monei*. Și de alegerea pe care-o facem depinde evoluția noastră ulterioară. Până acum treburile erau cât de cât democratice deoarece puteai să-ți repari greșala. În societatea care vine, când vei fi pus să-ți alegi fericirea, nu vei mai avea posibilitatea de întoarcere deoarece unui pahar sau tacâm de unică folosință îi e imposibil să se transforme cu de la sine putere într-unul de folosință îndelungată.

E adevărul pe care nu vrei să-l afli. Eu ți-l spun în față! Înjură-mă, fă-mă cum vrei, dar nu uita că subiectul evenimentelor care vor veni e fiecare individ în parte, judecat după propria măsură. Iar propaganda va simți durerea pe propria-i piele. De aceea, salvarea ideologică, pur și simplu, nu va mai exista. Încă mai ai timp, cu toate că nu prea mult! Nu uita să reții că sunt singurul care ți-a spus asta!

Autor: [Dan Diaconu](#)

Sursa; <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor

